

амано (мы обычае, вы обычате, они обычатъ). Безличный глаголъ е, кой-то нѣма повече освѣнь трете лице въ единс. число; на пр, *piove* вали дѣждь, *tuona* грѣми, *nevisa* вали снѣгъ и пр.

101. — Наклоненія (modi) въ Италіянскій языкъ сѣ пять: *Наклоненіе изъвишело* (modo l'indicativo) *Наклоненіе повелишело* (modo l'imperativo); *Наклоненіе желашело* (modo condizionale или ottativo); *Наклоненіе условно или съѣзно* (modo congiuntivo или soggiuntivo); и *Наклоненіе неопредѣлишело* (modo infinito).

102. — Врѣмена сѣ пять: *Врѣмя насшоющее* (tempo presente) катю: *io amo* азъ обычаю; *врѣмя прѣминѣло несврѣшено* (il passato Imperfetto) катю: *io amava* язъ обычаюхъ; *врѣмя прѣминѣло сврѣшено* (il passato perfetto) катю: *io amai* и *ho amato* азъ обычаюхъ и азъ сѣмъ обичалъ; *отдавна прѣминѣло врѣмя* (il passato piúcheperfetto) катю: *io aveva amato* азъ бѣхъ обичалъ; и *бѣдѣющее врѣмя* (il futuro) катю: *io amerò* азъ щѣ обычаю.

103. — Лица сѣ три, както за единственно, така и за множеств. число, катю: *io* (азъ) *tu* (ты) *egli* (esso) — онъ —; *noi* (мы) *voi* (вы) *eglino* (— essi —) они.

104. — Числа въ глагола сѣ двѣ: *единственно* (singolare) въ три лица; катю: *io amo*, *tu ami*. *egli ama*; и *Множественно* (plurale) катю: *noi ami*, *amo*, *voi amate*, *eglino amano*.

105. — Различіе между имя-то и глагола състои въ това, че *имя-то* показва просто вещь или